

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. października 1896.

Treść: (№ 179—182.) 179. Obwieszczenie, którem ogłoszają się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872. — 180. Obwieszczenie o używaniu przyrządu C. Puffera i C. Kühnera, którego przyjmowanie do sprawdzania i cechowania dozwolone zostało obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 29. lipca 1895, także do mierzenia owsa, atoli tylko w ilościach po 10 lub 20 litrów. — 181. Obwieszczenie, dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności. — 182. Rozporządzenie w przedmiocie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia ministerjalnego z dnia 11. lutego 1860, zawierającego dodatkowe postanowienia do przepisu z dnia 29. stycznia 1853, dotyczącego się wykonania Najwyższego patentu o broni z dnia 24. października 1852.

179.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 21. września 1896,

którem ogłoszają się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą nowy porządek miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujący dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) wydany przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Glanz r. w.

Dodatek trzydziesty pierwszy do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 29.

W przedmiocie przyjmowania do sprawdzania i cechowania dwóch wag pomostowych stałych systemu firmy Pelikan i syn w Pradze.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) c. k. Komisja główna miar i wag pozwoliła przyjmować

do sprawdzania i cechowania dwie wagi pomostowe stałe systemu firmy Pelikan i syn w Pradze a mianowicie 1. wagę pomostową setną z pomostem podzielonym a względnie z dwoma pomostami bez urządzenia na ciężarek ruchomy, 2. wagę pomostową z dwoma pomostami z urządzeniem na ciężarek ruchomy.

Opisanie pierwszej wagi pomostowej.

Dołączona figura 1 przedstawia plan wagi po zdjęciu pomostów, figura 2 przekrój pionowy w kierunku linii *kl* a figura 3 przekrój pionowy w kierunku linii *mn*.

Każdy z dwóch pomostów *BB* (figura 2) tej wagi, przeznaczonej do ważenia wozów dwuosioowych, w którym to celu wozy te ustawiają się każdy jedną osią na jednym pomoście, spoczywa dwoma dźwigarami żelaznymi *tt* (figura 2) równoległymi i powyżej ostrzy *bbbb* (figura 1) leżącymi, zapomocą zawieszadeł, na tychże ostrzach, które utwierdzone są w dwóch dźżkach *C* i *D* (figura 1) tworzących trójkąt.

Dźżki *C* i *D* mają osie obrotowe pod *aaaa* (figura 1); te osie obrotowe leżą na panwiach przytwierdzonych do cokołów kamiennych.

Dźżek *D* połączony jest z dźżkiem *C* pod *c* (figura 1) zapomocą zawieszadła *g* (figura 2).

Obadwa dźżki *CC*, przedłużone ramionami *dd* (figura 1) względem podłużnej strony wagi ukośnie skierowanemi, łączą się zapomocą ciągaru *z* z dźżkiem wagi *A* (figura 3) w taki sposób, że ostrza *ss*

Opisanie pierwszej wagi pomostowej.

(Do Nr. 179.)

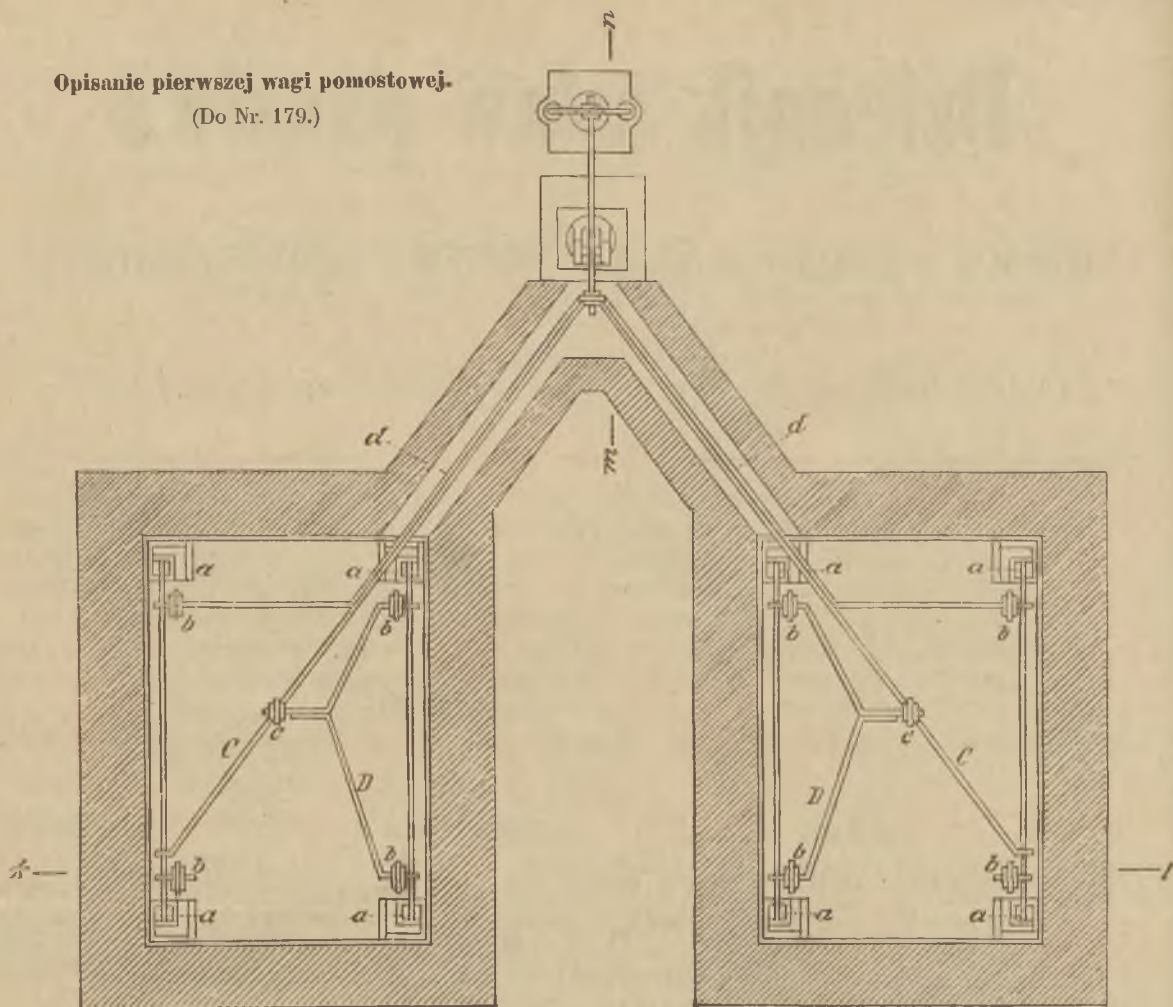

Figura 1.

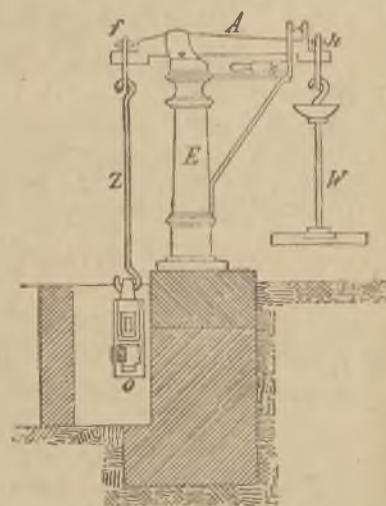

Figura 3.

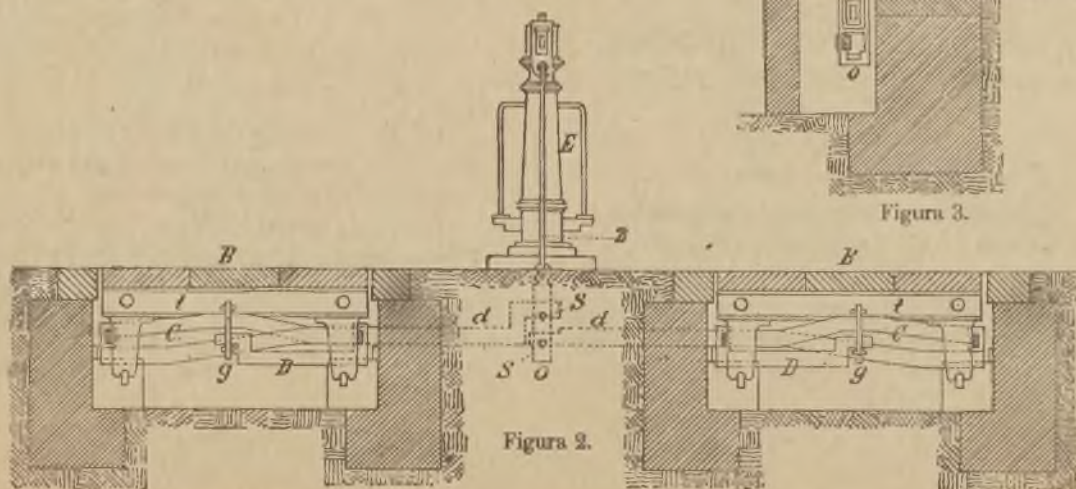

Figura 2.

Opisanie drugiej wagi pomostowej. (Do Nr. 179.)

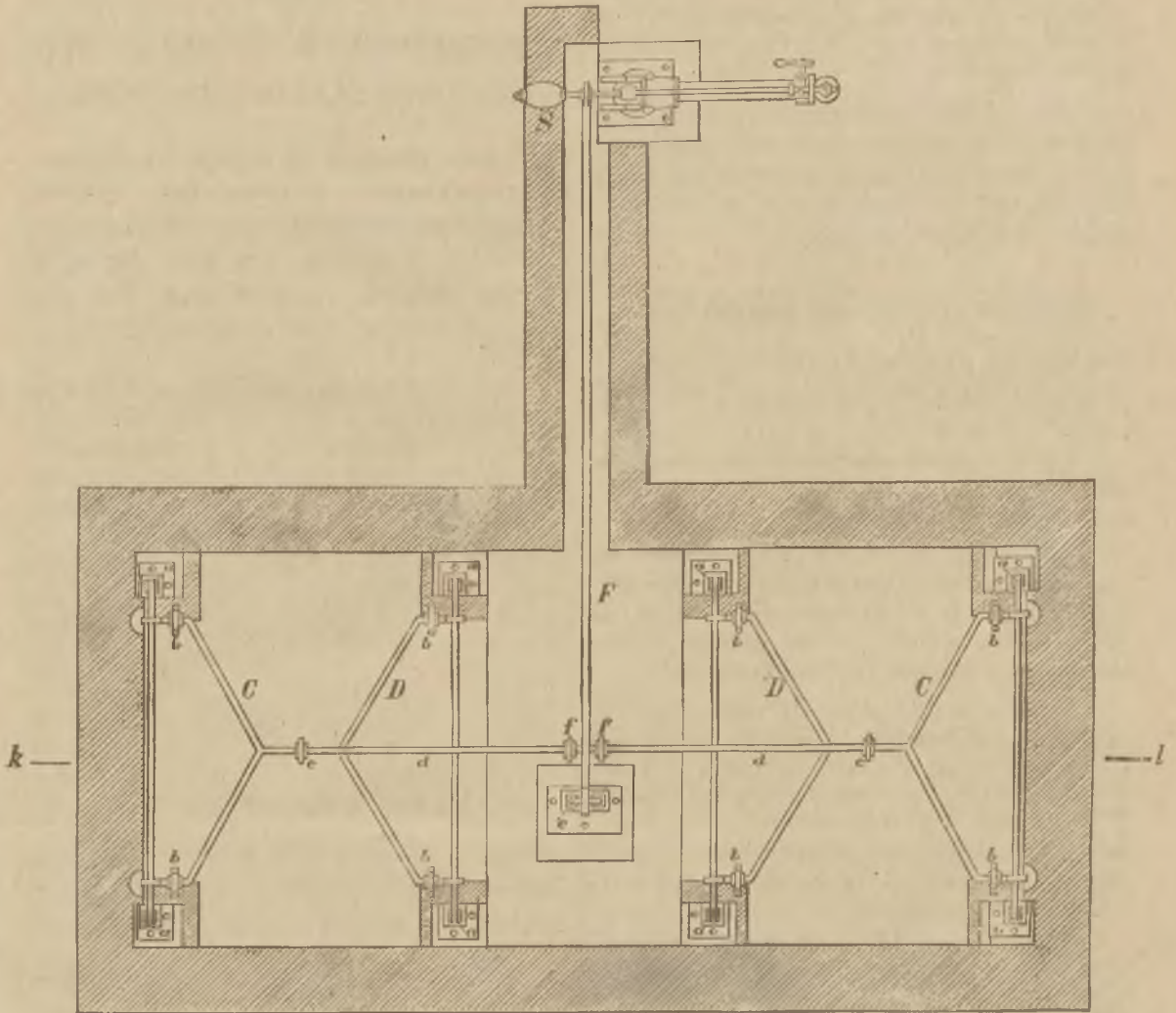

Figura 1.

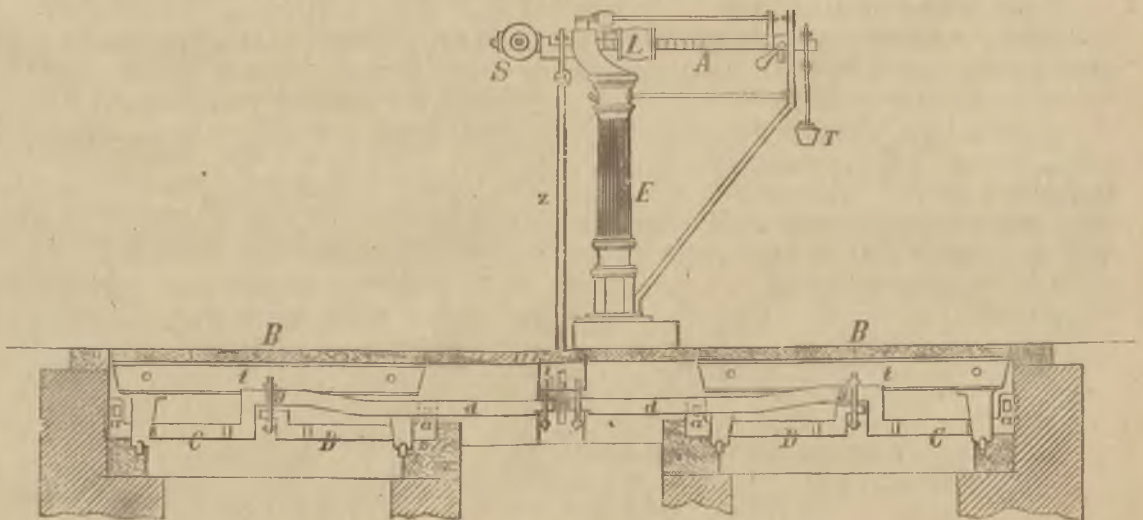

Figura 2.

(figura 2) znajdujące się na końcach ramion przedłużających $d d$ wchodzi pionowo ponad sobą w zawieszadło łączące o (figura 2 i 3) na dolnym końcu ciężaru utwierdzone.

Nierównoramienna belka wagi A , spoczywająca swoją osią obrotową na panwi, umieszczonej na słupie E (figura 2 i 3), opatrzona jest ostrzami f i h , z których pierwsze dźwiga za pomocą ciężaru oba drążki $C C$, drugie talerz wagowy W .

Opisanie drugiej wagi pomostowej.

Tę wagę pomostową, przeznaczoną do ważenia wozów kolejowych, objaśniają dołączone figury 1 i 2.

Figura 1 przedstawia plan wagi po zdjęciu pomostów, na figurze 2 wyobrażony jest przekrój pionowy wagi w kierunku linii $k l$ (figura 1).

Jak u wagi poprzednio opisanej, tak i u tej każdy z dwóch pomostów $B B$ (figura 2) dźwigają dwa drążki C i D trójkąt tworzące, zapomocą zawieszadeł opierających się na ostrzach $b b b b$ utwierdzonych w tychże drążkach (figura 1).

Drążki $D D$ są z drążkami $C C$ pod cc (figura 1) zapomocą zawieszadeł $g g$ (figura 2) połączone i chwytają opatrzone ostrzami $s s$ (figura 1) końce ramion przedłużających $d d$ (figura 1 i 2) drążków $C C$, za krótkie zawieszki spoczywające na wspólnym ostrzu i (figura 2) w drążku przewodniczym F (figura 1) utwierdzonem, po obu jego stronach w równej długości wystającym.

Drążek przewodniczy F ma oś obrotową pod e (figura 1); ta oś obrotowa spoczywa, jak każda z osi obrotowych $a a a a$ (figura 1 i 2) drążków C i D na panwi, umieszczonej na filarze murowanym.

Koniec drążka przewodniczego F , przeciwległy jego osi obrotowej e , łączy się za pomocą ciężaru z z belką wagi A (figura 2) spoczywającą za pomocą ostrza i panwi na słupie E .

L jest większym ciężarkiem ruchomym bezpośrednio na belce wagi przesuwającym się dającym a S ciężarkiem śrubowym, przedłużeniem krótszego ramienia belki tworzącym. Służy on do odtarowania wagi, do czego w razie potrzeby można używać talerza T wiszącego na samym końcu dłuższego ramienia belki.

Wiedeń, dnia 1. września 1896.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

180.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 21. września 1896,

o używaniu przyrządu C. Puffera i C. Kührera, którego przyjmowanie do sprawdzania i cechowania dozwolone zostało obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 29. lipca 1895 (Dz. u. p. Nr. 118), także do mierzenia owsa, atoli tylko w ilościach po 10 lub 20 litrów.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządu zbudowanego przez C. Puffera i C. Kührera do mierzenia zboża w ilościach po 2, 5, 10 lub 20 litrów (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 29. lipca 1895 [Dz. u. p. Nr. 118]), uchwalony przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Glanz r. w.

Dodatek do przepisów,

dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządu zbudowanego przez C. Puffera i C. Kührera do mierzenia zboża w ilościach po 2, 5, 10 lub 20 litrów.

Pozwala się uwierzytelniać przyrządy konstrukcyi w przepisach powyższych podanej także do mierzenia „owsa“, atoli tylko w ilościach po 10 lub 20 litrów.

Jeżeli przyrządy te mają być używane także do owsa, natenczas powierzchnia otworu przepuszczającego pomiędzy obu naczyniami A i B (obacz odnośną figurę), nie powinna wtedy, gdy suwak środkowy S zajmie położenie najskrajniejsze na lewo, wynosić mniej jak 96 centymetrów kwadratowych a żaden z boków długości tego otworu przepuszczającego nie może mieć mniej jak 80 mm.

Na tarczy przyrządu powinien znajdować się napis: „Przyrząd do mierzenia owsa i innych zbóż w ilościach po 10 lub 20 litrów“.

Wiedeń, dnia 1. września 1896.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

181.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 21. września 1896,**

tyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą nowy porządek miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujący dodatek do Przepisów tyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1894 [Dz. u. p. Nr. 82]), uchwalony przez c. k. Komisję główną miar i wag w dniu 23. czerwca 1896.

Glanz r. w.

Dodatek do przepisów,

tyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności.

Oznaczenia urzędowe przyrządów do pomiaru użycia elektryczności wzmiankowane w ustępie V, punkcie 13 i w ustępie VIII, punkcie 23 przepisów tutejszych z dnia 3. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 82 z r. 1894), nie będą już wytrawiane na okienku do odczytywania, lecz mają być wybijane na płytkach metalowych, które następnie przytwierdzić należy do sznura plombowego w taki sposób, żeby bez naruszenia zaplombowania nie mogły być usunięte.

Wiedeń, dnia 1. września 1896.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

182.**Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i Ministerstwa kolei żelaznych w porozumieniu z wspólnym Ministerstwem wojny z dnia 1. października 1896,**

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1860 (Dz. u. p. Nr. 39), zawierającego dodatkowe postanowienia do przepisu z dnia 29. stycznia 1853 (Dz. u. p. Nr. 16), tyczącego się wykonania Najwyższego patentu o broni z dnia 24. października 1852 (Dz. u. p. Nr. 223).

Artykuł I.

Uchyla się dotychczasową osnowę §§. 2, 5, 6 i 8 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lute

go 1860 (Dz. u. p. Nr. 39) i takowe opiewać mają jak następuje:

§. 2.

Do uzyskania listu konwojowego do broni i amunicji dostatecznym jest zgłoszenie się ustne. Do wystawienia takiego listu konwojowego upoważnione są c. k. Władze policyjne a gdzie ich niema, Władze polityczne pierwszej instancji, które jednak w razie zachodzących trudności i wątpliwości, postarać się mają o polecenie przełożonej Władzy.

W tych przypadkach, w których chodzi o wprowadzenie lub przewóz wytworów podlegających monopolowi prochowemu, jakoteż przedmiotów, takie wytwory zawierających, potrzebny jest do uzyskania listu konwojowego amunicyjnego dowód, że przepisane w §. 19 ustawy o cłach i monopolach państwa pozwolenie Władzy monopolowej do nabycia a względnie do przewozu odnośnej pošyłki z zagranicy zostało już udzielone przez Władzę do tego właściwą (obecnie c. i. k. wspólne Ministerstwo wojny).

§. 5.

Za amunicję, gdy chodzi o pošyłkę, uważać należy:

1. Proch strzelniczy (do strzelania i rozsadzania), bawełnę strzelniczą jakoteż wszelkie inne środki wybuchające, dające używać się do strzelania.
2. Naboje gotowe do broni palnej, pociski wydrążone do broni palnej i części składowe takich naboarów i pocisków, o ile w tych naboajach, pociskach wydrążonych lub ich częściach składowych mieszczą się materiały wybuchające jakiegobądź rodzaju. W szczególności zalicza się do tych przedmiotów także amunicję Floberta, kapsle do broni palnej i pocisków, kapsle blaszkowe, gilsy na naboje z przyrządami do podpalania, lonty do pocisków.
3. Wszelkie inne przedmioty jakiegokolwiek rodzaju do celów wojennych, zawierające jakiegobądź materiały wybuchające.
4. Kapsle rozsadzające.

§. 6.

Gdy fabryki prochu, tudzież upoważnieni producenci prochu odstawiają proch goły lub w naboajach (§. 5, punkt 1 i 2) do magazynów skarbowych, jakoteż, gdy magazyny te pošyłają proch do koncesyonowanych hurtowych i detailicznych sprzedawców prochu, do przedsiębiorców kopalń i budownictwa i do posiadaczy kamieniołomów, podobnie, gdy hurtowi sprzedawcy prochu pošyłają proch do sprzedawców detailicznych i na odwrót, w takim razie, bez względu, czy proch zapakowany jest w nazyniach oryginalnych składu skarbowego, czy w inny

sposób, według istniejących przepisów dozwolony, miejsce listów konwojowych, przepisanych w ogóle do posyłek amunicyjnych zastępują karty do przyklepiania, uwolnione od stępla, których za opłatą kosztów nakładu dostać można w Składach materiałów artyleryjskich (filialnych) i ich oddziałach administracyjnych.

Karty do przyklepiania zawierają oznaczenie prochu (gatunek) z podaniem wagi brutto i netto, jakoteż składu skarbowego, dla którego proch jest przeznaczony lub z którego pochodzi, nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania posyłającego i odbiorcy, tudzież dopisek: „Karta niniejsza zastępuje miejsce listu konwojowego do amunicji, stosownie do §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1860 (Dz. u. p. Nr. 39) zmienionego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 1. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 182)“.

Karty przytwierdzać należy na zewnętrznej stronie naczynia przeznaczonego do przesłania prochu (opakowania) w sposób widoczny i tak mocno, żeby rozdzierały się przy otwieraniu naczynia (opakowania).

§. 8.

Komory wchodowe winny, szczegóły podane w wygotowaniach listów konwojowych, tyczących

się przywozowych i przewozowych posyłek broni i amunicji zanotować w formie uwagi na wygotowaniu celniczem, tyczącem się transportów broni i amunicji; następnie listy konwojowe do broni i amunicji dołączyć należy do listu przewozowego a względnie do adresu posyłkowego pocztowego.

Zezwolenie Władzy monopolowej do nabycia a względnie do przewozu posyłek podlegających monopolowi prochowemu, dołączać należy zawsze do wygotowania celniczego.

Artykuł II.

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 11. lutego 1860 (Dz. u. p. Nr. 39) powyższemi postanowieniami zmienione, nie stosuje się do posyłek broni i amunicji przez zarząd wojskowy lub do niego wyprawianych, z wyjątkiem posyłek amunicji w §. 6 oznaczonych. Dla tych posyłek obowiązują odnośne osobne przepisy wojskowe a względnie polecenia dane stronom przez Władzę wojskową.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

Gleispach r. w.

Guttenberg r. w.